

האם את זאת נשליט במדינתנו, מתוך אמונה אווילית שהיא תשמור על הלאום?

האגדה של בחורי-השיבה שומרי הגחלת הולידה את האגדה של "החור" רים בתשובה.

הם שוחררו משרות במילואים, במשך שלוש שנים, מפני שהם ממלאים חובה עליונה. הם עוסקים במשהו יותר חשוב ויותר נעלה מאשר השרות בצה"ל. גם את האגדה הזאת יש לקרוע. בודאי יש בין החורגים-בתשובה אחדים שהגיעו אל הדת בדרך של מחשבה מעמיקה. אך רובם המכריע אינם אלא מיסטי-נים זורקים, שכבר ניסו את הכל — חאשיש וזנוגים, הרואין ומדטציה. אלו הם ה"חורגים" המיפלט האחרון.

קארל מארכס אמר כי "הדת היא אופיום להמונים". אצל הבחורים החדשים האלה, הזקוקים ל"דמות אב", הדת היא אב, תח"ל, לאופיום, דרך אחרת לכריי חת מן המציאות, מן התת-מודעות עם החיים.

אין עיני צרה בהם. מה שנעשה כאן הוא דבר שונה לגמרי: הם משוחררים מפני שהם טובים מאחרים. וממילא הם מוצגים כדוגמה לאחרים. רק ציבור שטוף-מח יכול להסכים לכך.

ארץ הצמיחה הדת היהודית ענף חדש, מסוכן, החוק מאוד מן הענף שעליו יושבת מועצת-גדולי-התורה.

זהו הענף של גושי-אמונים והרב גורן, שהחזיר את הדת לתקופה שמלפני החל. מה, הדת שלהם היא דת פגנית של עובדי-אלילים פרימיטיביים, פולחן-השבת של 'צבאות, דת של תפילין ושופר ועוזר גדול, התורה מובילה כחזרה לפזורה. גושי-אמונים מוביל למצדה. המאבק בגושי-אמונים אינו יכול להצליח, אם יתנהל רק בשמות השומרון. הוא צריך להתנהל בזירת הרוח. אי אפשר ליצור את אנשי הגוש כאשר מקבלים את האמונות הטפלות, שעליהן מבוססת תורת הכוב שלהם. מי שמקבל את התפיסה ה"פרימיטיבית" של "אתה בחרתנו", יחד עם הקרשן האלהי על הארץ מנחל מצריים עד הנהר הגדול, ויחד עם מיצות רצחיה בספר "הושע", אינו יכול להימנע מלהיכנס אל הדרך המובילה למצדה. זוהי זירת-המאבק. כאן פועל הגיון החמישי, המסוכן כאמת. כאן יש להילחם, אם רוצים להציל את מדינת-ישראל בכלל, ואת נישמתה החיונית והליברלית בפרט.

אן מודקרת לפנינו עוד אגדה: צריכים לשמור על אחדות העם. לכן אסור לפתוח בקולטור-קאמף, במילחמת-תרבות. היא תגרום לפירוד ולפילוג. אין שקר גדול מזה.

מזה שלושה דורות מתנהלת כארץ מלחמת-תרבות בתי-הפרו כקת. אבל רק צד אחד מנחה אותה במלוא ההפרה, ועל פי ה"מיצות העתיקה", כתחבולות תע"ה מלחמה". את הצד השני, החיוני, הרדימו באגדה על סכ"נתי-הפילוג.

אני קורא לפתיחת מלחמת-תרבות — מפני שילחמה זו קיימת מזה. אני קורא לרוב החילוני לימוד לידיו את הנשק הרוחני, ועמוד במלחמה זו, כי היא המלחמה העקבית על קיום המדינה.

רק אם תיפסק הכניעה המתמדת; רק אם מדען חילוני יילחם על הכרתו תחת לחבוש כיפה ולהתפלש בעפר לרגלי רבנים; רק אם תרופאים יודפו ויכריזו בראש מרם על אמונתם ההומאנית; רק אם המורים יזרקו לסל את מערכי-הלימודים המוסוים כ"תודעה יהודית" וילמדו היסטוריה לאומית ואנושית; רק אם תי מחנכים בסמינרים-למורים ילמדו את ביקורת-המקרא ויחס הניגוני לעבר הלאומי; רק אם תוצג מול האמונות ה"טפלות" השקפתי-עולם גאה וברורה של לאום ישראלי חילוני והומאניסטי; רק אם תוקם מועצת-גדולי-הרוח מול מועצת-גדולי-התורה; רק אז יש עתיד למדינה. מבית-הספר ועד האתר הארכי-אזוני — זוהי חזית אחת, החזית להצלת המדינה החופשית. מילי-מלחמת-תרבות היא מלחמת-השיחור השנייה.

שידור

צל"ש

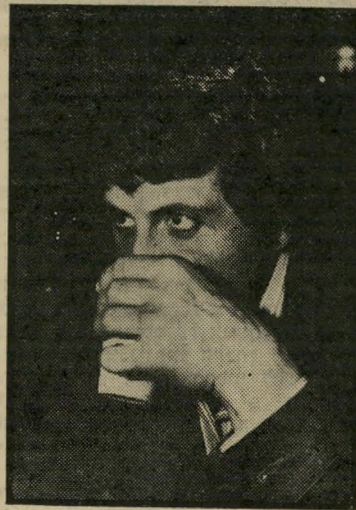
שיעור לקולנוע

● לבמאי הצעיר **עקיבא טבת** (26), שסירטו שני קוד, המבוסס על סיפור של **אורי אורלב**, הוקרן בשבוע שעבר, במסגרת הסידרה סרט קצר. טבת הצליח להמחיש את הפוטנציאל הקיים בסרט הישראלי החדש, כמדיום המשקף את פני החברה. טבת הציג בסרטו שיעור בע"שיית קולנוע טוב. האופן שבו הוא ביים שני שחקנים במשך עלילת סרטו, בלא פעולות מיותרות, אלא בזכות תמליל אמין בעברית, הוא עיקר הישגו בסרט זה. מישחקת של השחקנית חגית כן עמי היה מבחינת תגלית של כוכבת-קולנוע ישראלית חדשה.

מאחרי הקלעים

איך בושל ראין ארידור

תרגיל חסרת-קדים בתולדות התקשורת האלקטרונית בישראל בוצע במסגרת ה"מאבק הגלוי" שבו פתח שריה-אזר יורם ארידור, לפני כמה חודשים, נגד ראש השולחן הכללי של הטלוויזיה. המינגנה המסיבית של צמרת רשות השידור על העקרונות שאין זו זכותו של שר לקבוע מי מכתיב הטלוויזיה יראין אותו הגיעה לשלב חדש, כאשר ארידור הפך את "פרשת אלישע שפיגלמן"

מראיין אנג'ל

כניעת ארידור או כניעה לארידור?

לנושא פרלמנטרי. הוא השמיע מעל דוכן הכנסת דברים כמו: "בישראל תשלוט דמוקרטיה, ולא טלוויזוקרטיה... לממשלה יש אופוזיציה בטלוויזיה... עושים 'חרם' ולא קוראים לזה חרם..." את האשמותיו סיים בקביעה: "ואני מבטיח לכנסת שה-חרם הזה יישרר..."

אלא שארידור לא הבחיר לחבריה-הכנסת את האופן שבו "החרם הזה יישרר...". הנה הסוד: לארידור, שהעלה את עצמו לצמרת של עץ שממנו כבר לא יכול לרדת, הוצע במסגרת אותו תרגיל סולם אחרון, כדי שיוכל לרדת.

הסולם: חופשה בת שיבעה ימים שנטל לעצמו שפיגלמן ביום הרביעי שעבר. במשך שיבעה ימים אלה מילא את מקומו של שפיגלמן כתבה-השדה לענייני כלכלה, **אבי אנג'ל**. בתוקף היותו ממלא-מקום של שפיגלמן ראיין אנג'ל את ארידור, לרגל פירסום המדד לחודש יולי, בי יומן-האירועים השבועי, כך נשבר החרם. עם שובו של שפיגלמן מהחופשה יסכים ארידור להתראיין על-ידו.

שמועות עקשניות טוענות: בטרם יצא שפיגלמן ל"חופשה", הוא נפגש עם השר ארידור בלישכתו. ושם הציע פיתרון זה. כאשר נשאל מנהל חטיבת-החדשות של הטלוויזיה, **טוביה סער**, על התנכלות דומות של שרים בעתיד, תוך נסיון לקבוע מי יראיין אותם, שב והצהיר על עמדתו העקרונית: "אנחנו לא פוגעים בשום חופש ביטוי. אנחנו רוצים לתת לשור ארידור ולשרים אחרים להשמיע דברם. יחד עם זאת, איננו מוכנים שיכתבו לנו מי יראיין את מי. חוץ מזה, מתוך הצדק טענותיו של יורם ארידור בכנסת, לא

מודע: השר שלא מונה

אחד מסודות המשאומתן הקואליציוני הוא סוד המאבק על השר האחראי על רשות-השידור. השר-בליתיק, **יצחק מודעי**, ניהל קרב עקשני על מסירת נוסח זה לטיפולו. במסגרת המשאומתן הוא אילץ את המפלגה הליברלית להעלות את עניין הערוץ השני, כאשר הוא נעזר בדויד ארמון, יועץ-הפירסומת שלו מהתקופה שבה ניהל את חברת-התמרוקים רבון. אדמון, המייצג את המפלגה הליברלית במליאת רשות-השידור, מתמיד בשיבות המליאה. כדי לעמוד על הצורך בהכנסת פירסומות לטלוויזיה, בפתיחת רשת א' לפירסומות ובהקמת ערוץ שני של טלוויזיה.

אלא ששרי-החנינויות-התרבות ניהל במסגרת המשאומתן הקואליציוני מאבק עקשני על השארת הטיפול ברשות-השידור במשרדי-החנינויות-התרבות.

לבסוף גבר השר המר על השר מודעי, והטיפול ברשות-השידור נשאר בידי משרד-החנינויות-התרבות.

השכלתי להבין, מדוע הוא מחריס את שפיגלמן. הוא לא טען כלל ששפיגלמן מי-ראיין רע, או כושל. עמדתו היתה ותהי-יה עקרונית.

תגובה דומה נשמעה מפיה של דוברת רשות-השידור, **אריאלה רבדל**, שציין נה: "אף אחד לא יקבע לטלוויזיה את מי לשלוח לראיון או לסיקור. אם, במיקרה ספציפי, המראיין הוא ראש השולחן ה"כלכלי, שפיגלמן, אז הוא יהיה זה שיראיין את שריה-אזר."

מי עצר את הנבחרים?

דחיית הקרנת הנבחרים בשבוע שעבר נבעה ממחלוקת עקרונית בטלוויזיה, בין הטכנאים ועורכי-הסרטים מחד והנהגה מאידך.

בראשית השבוע שעבר הוצאו מתוך מחסני הטלוויזיה מצלמות האי-אן-ג'י * ל" צורך צילומים. מיד עם הוצאתם, השר ביתו עורכי-הסרטים בבניין הטלוויזיה את עבודתם. עורך הנבחרים, **יאיר אחי"ר**, אילן, שהוא חבר ועד-העורכים (עורכי-סרטים), פתח סידרה של ישיבות מרתור-ניות, ביחד עם האחראי על העורכים **גידעון דרורי**, וכתוצאה מכך, נעצרה לחלוטין עריכת הפרק של הנבחרים.

ביום השני בשבוע נכנסה עריכת ה"נבחרים" ללחץ, ולפני אחי"ר אילן הועמדה הברירה: לעסוק בעסקנות או בעריכה. כאשר שב אחי"ר אילן לשולחן-העריכה, טען, כי ניתן להשלים את הפרק לשידור במועד הקצוב. מפיק ועורך הסידרה **חיים יבין**, קבע שהדבר בלתי-אפשרי. אחרי מה שכונה בפיו של מנהל חטיבת-החדשות, **טוביה סער**, כ"וויכוח מקצועי אך תרבותי". התפטר אחי"ר אילן מעבודתו בעריכת סרטי הנבחרים.

את מקומו של אחי"ר אילן בעריכת תפס העורך-במאי **ניסים מופק**, שהתפרסם קודם לכן בכמה מסרטי עמוד האש, שי-ביים וערך.

פורום בגין + שרון

כמה ממשתתפי פורום ההחדשות, הנח"ש כפורום-הדינונים החשוב ביותר של הטלוויזיה והרדיו, טוענים לנסיגה ה"משמעותית" שחלה בפורום זה מאז יצאו ממנו **חיים יבין**, **יעקב אחימאיר** ו**יאיר אזוני** (שהוחלטו בידי טוביה סער, מיכה לימור ועימנואל ה"פריין"). הדינונים בפורום זה, שהתחדשו לפני שלושה שבועות, חדלו מלעסוק ב"בעיות עקרוניות של תקשורת אלקטרונית, והחלו עוסקים בבעיות אירגוניות שונות.

חלק מדינוני הפורום, בשבוע שעבר, עסק באופני-הסיקור של ביקורו המיועד של שריה-ביטחון **אריאל** ("אריק") שרון במצריים, וביקורם של ראשי-הממשלה, שריה-ביטחון, שריה-החץ ושרי-הפנים בור-שיגסון. השאלה העיקרית שנדונה ב"פורום היתה אם יתלו לגסעת השרים הבכירים כתבים מיוחדים, או שסיקור נוסיעות אלה ייעשה באמצעות כתבי-ה"חץ של רשות-השידור.

מנכ"ל הרשות טרם הגיע לידי החלטה, והוא הודיע למשתתפים בפורום כי בישיבה הבא יודיע את החלטתו.

* שיטת צילום-חץ במצלמות אלקטרוניות, המקובלת בתחנות טלוויזיה של ארצות-הברית. מזה קרוב לשנה מתחולל משחק בין ועדי-העובדים ובין הנהלת רשות-השידור על הפעלת שיטה זו ב"נהגה ראל. לטענת העובדים, שיטה זו מקפחת אותם בשל חסכוניותה. אי-החלטה בשיטת האי-אן-ג'י מסתבלת עד לאמור את עובד דת הדיווח של מחלקת-החדשות בטלוויזיה.

פסקול

"היד החזקה"

כאשר נשאל בשבוע שעבר מנהל חטיבת החדשות **טוביה סער** לפרש עיי-פותו, השיב "אני מתפקד כצחי". הסיבה: מנהל הטלוויזיה, **יצחק** ("צחי") **שימ"ל**, יצא לחופשה שנתי. ומינה כממלא-מקום את סער. ●● השבוע שב ל"מחלקת-החדשות" מחופשה-ללא-תשלום, **רון בן-ישי**, ששימש במשך שנתיים כ"כתב ידיעות" אחרונות בווינגטון. הוא ו"תחיל למלא את התפקיד של ראש שולחן הצבא והמיסטר ●● "משבר-המכונית-הצמודה" אשר ניהל מ"נהל הטלוויזיה הערבית **יוסף בראל**, עם הנחת רשות השידור, ושעורר חיר-כים רבים בבניין הטלוויזיה, הסתיים בכ"ניעתו המחוללת של בראל. הוא שב למלא את תפקידו, ולדברי דוברת-רשות-ה"שדור: "יוסף בראל לא מקבל ולא יקבל מכונית, והוא יסתפק בהחזקה של מכונית הפרטית. יש לבראל טענות לגבי מ"עמדו ותפקידו, וטענות אלה תתבררנה בבוא העת" ●● **הרצל חנוכה** מוכר ב"מיסדרונות הטלוויזיה כ"היד החזקה". ה"איש, שהתפרסם כאדם שהתפרע באסיפת "עון פרס", ושהורה לעבר פרס ב"תנועה מיוחדת", לא יוכל לראות את עבודתו ידו בסידרה הנבחרים. באחד הצהרונים

ידי-חזקה חנוכה

טובי-ידיעה 2, תנועה מיוחדת

הודיע כי יתאבד אם תמונתו תופיע שוב על המירקע. תמונתו לא תופיע, אך לא בגלל איומיה-התאבדות שלו. אלא בגלל טענה שהציגו פרקליטיו, שתצלום-טל-וויזיה זה הוא בבחינת סובי-ידיעה, ולכן מנועה הטלוויזיה מלהקרין "מוצג מישי-פטי" זה במסגרת הנבחרים. היועץ-מישי-פטי של רשות-השידור, **נתן כהן**, בדק טענה זו, והמליץ שלא להקרין קטע זה עד שיסתיים מישפטו של חנוכה ●● דו"ח החופשות של כתבי הטלוויזיה לשבוע זה: **שרי רז** יצאה לחו"ל, **יעל חן** שוהה ב"חופשת מחלה" (לקראת ל"דח), **תמר מורג**, עמוס כרמלי ו-**מיכאל קרפין** הם גם בחופשה. עומדים לצאת לחופשה: **יצחק ארגון**, **גיל סרן** והכתב לענייני מפלגות, **ניסים מישי-על**. גוף נוסף ברשות החדשות, ש"יצא לחופשה, הוא הוועד המנהל. מזה שבועיים נבצר מעובדי הטלוויזיה מלה-זין להערויותם, לקביעותיהם, ולעיתים ל"גידופיהם של **אהרון פאפא**, **אהובה מרון**, **מיכה ירון** ושאר חברי הוועד.